

**2008/00226 en
2008/00227
Hof Arnhem**

**Wet IB 2001 3.2, 3.4,
3.5 en 3.6**

Winst uit ondeneming of resultaat overige werkzaamheden

Toelichting staatssecretaris van 4 september 2009, nr. DGB2009-4564, n.a.v. uitspraak Hof Arnhem van 28 juli 2009, nrs. 2008/00226 en 2008/00227, jaren 2001 en 2002

B werkte in dienstbetrekking. In 2001 is zij voor zichzelf begonnen. B verricht projectactiviteiten in de agrarische sector en geeft onderwijs en trainingen. Zij heeft verschillende opdrachtgevers, publiceert regelmatig in vaktijdschriften (waarbij tegen betaling derden worden ingeschakeld) en heeft – mede met het oog op het opbouwen van een netwerk – de academische graad van doctor verworven. Sommige van de door haar uitgereikte facturen zijn onbetaald gebleven. Voorts heeft B geprocedeerd wegens contractbreuk door een opdrachtgever. De omzetten van belanghebbende bedroegen in 2001 tot en met 2003 respectievelijk € 18 151, € 110 203 en € 11 257.

Volgens B is zij ondernemer is heeft dan ook ondernemersfaciliteiten geclaimd. De inspecteur heeft haar niet als ondernemer aangemerkt.

Hof

In hoger beroep oordeelt het hof dat B op grond van wetstoepassing als ondernemer moet worden aangemerkt en dat zij – via de weg van het vertrouwensbeginsel – recht heeft op ondernemersfaciliteiten. Toepassing van het leerstuk van interne compensatie, waarop de inspecteur zich heeft beroepen, wijst het hof af, omdat dit hier niet zou stroken met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Het hof herstelt vervolgens een aantal rekenfouten van de rechtbank en doet wat de rechtbank had behoren te doen.

De staatssecretaris laat weten dat hij afziet van beroep in cassatie. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Het hof heeft op basis van de vastgestelde feiten kunnen oordelen dat B in 2001 en 2002 een zelfstandig beroep uitoefende. Uit de feiten kon het hof afleiden dat B zelfstandig projecten initieerde en daarmee omzet trachtte te verwerven. Daarbij kon het hof ook belang hechten aan het feit dat sprake was van wisselende opdrachtgevers. De sterk wisselende inkomsten in de periode 2001-2003 en het daadwerkelijk gelopen debiteurenrisico zijn voldoende om van ondernemersrisico te spreken. Het oordeel van het hof geeft derhalve geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting en is voor het overige als verweven met waarderingen van feitelijke aard in cassatie niet aan te tasten.

Dat het verdere verloop van de activiteiten wijst op een aflopende zaak, maakt het oordeel over de beginjaren nog niet volstrekt onbegrijpelijk. Het staat de inspecteur overigens vrij om de latere jaren opnieuw te beoordelen.